

at henvende sig til Jernbaneraadet. Siden den 18. Juli 1917 har der f. Eks. ikke været afholdt noget Møde.

Jeg vil gerne her for mit Vedkommende — og jeg tror, jeg kan gøre det paa de fleste af Underskrivernes Vegne — udtale en Beklagelse af den Behandling, Jernbaneraadets Medlemmer har været Genstand for. Jeg kunde endda forstaa, om vi havde faaet Lov til at stille Spørgsmaalene, og den højtærede Minister saa havde svaret: de Spørgsmaal nægter jeg at besvare, thi det ligger udenfor de Herrer's Ressort, men jeg kan ikke forstaa, at man i Jernbaneraadet nægter os Tilladelse til at faa Spørgsmaalene behandlet og sat under Afstemning. Det er dog, synes jeg, noget saa uørt, at jeg aldrig i mit offentlige Liv har kendt Mage dertil. Jeg vil i allerhøjeste Grad beklage den Stilling, som den højtærede Minister har indtaget, jeg kan ogsaa godt sige misbillige den; og jeg tror, der er adskillige, som deler denne min Anskuelse.

Harald Jensen: Den Finanslov, som er kommet op til os fra det andet høje Ting, kommer jo i en Form, som den sjældent har, idet de Bevillinger, der staar paa den, og de Ændringsforslag, der har været stillede til den, er prægede af en særlig Enstemmighed i det andet Ting, og den rummer jo heller ikke noget Stridspunkt af den Art, som der tidligere har været fremme. Jeg vil derfor paa mit Partis Vegne anbefale, at vi vedtager Finansloven, saaledes som den er kommet fra det andet Ting. Det er mig vel bekendt, hvad jeg nu ogsaa hører, at der vil blive stillet Ændringsforslag, og naar jeg desuagtet anbefaler Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, er det ikke, fordi jeg er nogen stærk Tilhænger af den Litteratur, som den Dame, der er Tale om, præstere, men jeg ser saaledes paa det, at hvis vi flytter denne Bevilling, kan der være Grund til at flytte saa mange andre. Hvis man ser Anmærkningerne til Finansloven igennem og ser den Liste over faste Understøttelser til Kunstnere og Digtere, der findes der, vil man finde en Mængde Navne, som er ganske ubekendte, og man vil finde en hel Del, jeg havde nær sagt: mærkværdige Navne. Den Gang vi her i Tinget vedtog Loven om Forfatter- og Kunstnerret, var det, kan jeg næsten sige, en Aftale, at nu skulde der ske en Indskrænkning af disse Bevillinger paa Finansloven, saaledes at Forfatterne og Forlæggerne, der gennem denne Lov havde faaet en Beskyttelse, som vel neppe noget andet Fag eller Stand har, skulde renoncere, saa at denne Liste

blev noget kortere. Jeg har intet imod, at der gives midlertidige Bevillinger til Digtere og Kunstnere, som stræber efter at komme frem og mangler Midler dertil, det vil jeg finde ganske paa sin Plads, men det forekommer mig, at de faste Understøttelser, som findes nævnte i Anmærkningerne til Finansloven, burde i hvert Tilfælde betydeligt indskrænkes, efter at vi har faaet den omtalte Lov om Forfatter- og Kunstnerret. Det er de imidlertid ikke blevet; de er tværtimod blevet udvidet. Jeg ser derfor saaledes paa det, at hvis man stemmer denne Bevilling ud, vil det være konsekvent og rigtigt at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, og da det ikke kan ske i Aar, synes jeg, det er lidt for ubetydelig en Sag at sende Finansloven tilbage til Folketinget for. Man kan jo se meget forskelligt paa denne Sag. Jeg, og de øvrige Medlemmer af Tinget vel ogsaa, har faaet tilsendt Blade, hvori man anmodes om at medvirke til at inddrage denne Understøttelse, og paa den anden Side har man ogsaa set Blade, der er meget højt oppe i deres Anbefalinger af den. Jeg har nu ikke den store Forstand paa den Kunst, som findes i den Litteratur, der her er Tale om fra denne Dames Haand, men jeg vilde dog gøre det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) opmærksom paa, at et af hans egne Partiorganer i meget høje Toner anbefaler den vedkommende Bog. Dette Blad er „Horsens Folkeblad“, og det siger, at man kan ikke være ligegyldig overfor denne Bog; „dertil“, siges der, „lyser den for meget af Talent“, og senere svinger Anmelderen i dette Blad sig op til en saadan Højde, at han siger, at „det Hjerte, der har været Kilden til den, banker i rødmende, levende Ægthed og Ægthed“. Ja, jeg kan ikke komme saa højt op, men det er det ærede Medlems Partiblads, der udtaler sig saaledes. Man ser altsaa, at det kan være omstridt, om denne Bog „lyser af Talent“, om der bagved den „banker et rødmende Hjerte“, eller om den er skadelig. Jeg ser saaledes paa Sagen, at den Litteratur og den Kunst, der skal ind under disse Bevillinger, skal være folkeopdragende og folkeoplysende Litteratur og Kunst. Det er den, som skal belønnes derigennem, og til den tror jeg nu alligevel ikke, man kan regne denne Bog. Imidlertid finder jeg som sagt, at det er noget lovlig lidt at sende Finansloven tilbage til Folketinget for, og jeg synes ogsaa, at hvis man stemmer denne Bevilling ud, maa man være konsekvent og gaa videre. Jeg finder, at man rettest burde lade Finansloven gaa, saaledes som